

භිතක මහිම - 3



කටුකුරුන්දේ ආරාමයේ භික්ෂු
පොත්ගුල්ගල ධර්මයා ධර්මවත මාධ්‍ය භාරය

**පොත්ගුල්ගල ධර්ම ග්‍රන්ථ ධර්ම ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරයේ
විශේෂ නිවේදනය**

2013.07.07 දින අභිනවයෙන් පිහිටුවා ගන්නා ලද 'පොත්ගුල්ගල ධර්ම ග්‍රන්ථ ධර්ම ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරය' මගින් පූජ්‍ය කටුකුරුන්දේ ඤාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් මේතාක් සම්පාදිත සහ ඉදිරියට සම්පාදනය කරනු ලබන සියලුම ධර්ම ග්‍රන්ථ ප්‍රකාශයට පත් කෙරෙන බවත් මින් පසු උන්වහන්සේගේ කිසිදු ග්‍රන්ථයක් කොළඹ ධර්ම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණ භාරය මගින් ප්‍රකාශයට පත් නොකරෙන බවත් අප පාඨක පිරිස වෙත මෙයින් දන්වා සිටිමු.

මෙයට
සසුන් ලැදි
පොත්ගුල්ගල ධර්ම ග්‍රන්ථ ධර්ම ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරය

හිතක මහිම - 3

කටුකුරැන්දේ ඤාණානන්ද හිතනු

පොත්ගුලුගල ආරණ්‍ය සේනාසනය
'පහත කණුව'
කන්දේගෙදර, දෙවාලේගම

ISBN 978-955-1255-42-8

ප්‍රකාශනය
ධර්මග්‍රන්ථ මුද්‍රණාගාරය
2012

ධර්ම දානයකි

මුදලට විකිණීම සපුරා තහනම් වෙයි.

පොත ලබාගත හැකි ස්ථාන:

1. අනුර රූපසිංහ මහතා - 27, කොළඹ විදිය, මහනුවර.
2. ස්ටැන්ලි සුරියාරච්චි මහතා - 25, කඩවිදිය, දේවාලේගම.
3. ඩී. ටී. චේරගල මහතා - 422, වැලිපාර, තලවතුගොඩ.
4. හේමමාලා ජයසිංහ මිය
29/8, පැඟිරිවත්ත මාවත, මිරිහාන, නුගේගොඩ.
5. සංජීව නවරත්න මහතා
අංක 308/17 බී, කිරිවත්තුඩුව පාර, මාගම්මන, හෝමාගම.
6. හේමා රූපසිංහ මිය - 26, හැව්ලොක් පාර, ගාල්ල.
7. එස්. ඒ. ලයනල් මහතා
140/19, රුහුණසිරි උද්‍යානය, හක්මණ පාර, මාතර.
8. සිරිමා විජේරත්න මිය - ඇලපාත, රත්නපුර.
9. ඒ.ජී. සරත් චන්ද්‍රරත්න මහතා
සමන්, ඇරැවුල හන්දිය, කණ්ඩලම පාර, දඹුල්ල.
10. වෛද්‍ය පී. වීරසිංහ මහතා
බණ්ඩාර බුලංකුලම, ලංකාරාම පාර, අනුරාධපුර.
11. ජේ.ඒ.ඩී. ජයමාන්න මහතා
ජයමාන්න වත්ත, ලබුයාය, කුරුණෑගල පාර, කුලියාපිටිය.
12. ආර්.ඒ. චන්දි රණසිංහ මිය
ස්ට්‍රඩියෝ 'වායා', රෝහල හන්දිය, පොළොන්නරුව.

වෙබ් අඩවිය: www.seeingthroughthenet.net

මුද්‍රණය:

කොලට් ප්‍රින්ටර්ස්

17/2, පැඟිරිවත්ත පාර, ගංගොඩවිල, නුගේගොඩ.

දුරකථනය: 011-4 870 333

වෙලක මහිම බල මාවී
විලක මහිම බල මානෙල්
දොලක මහිම බල ගංතෝ
හිතක මහිම බල දුතමෙහි

පැඬිලා
පිපිලා
පිරිලා
යෙදීලා

පටුන

හැඳින්වීම	v
ප්‍රකාශක නිවේදනය	vi
ධර්ම ග්‍රන්ථ මුද්‍රණ භාරය මගින් පළකෙරෙන ග්‍රන්ථ මුද්‍රණයට දායක වීම	viii
අමා ගත	ix
ධර්ම දේශනා සංග්‍රහයේ තැටි	x
1. කුඹයෝ	1
2. මී පුප් ලදීම - දරු නොලදීම	2
3. මා පිය ගුණ මහිම - බුදු මුවින්	3
4. බෙරය සහ මැණික	4
5. ගුස්කුරුප්පුව	5
6. ජවය	6
7. දිසා වෙත - සම වෙත	7
8. විසාකා මන්ත්‍රය	8
9. කයක හැටි	11
10. ධර්ම විනතා	14
11. නාසිසස් මල සහ නොමළ නාසිසස්	16
12. පොකුණේ මැණික	18
13. අනෙතා ජටා - බහි ජටා	19
14. දෙකොනයි - මැදයි	20
15. පිළිසරණ	23

හැඳින්වීම

රන් කැබැල්ලක් අගනා වස්තුවක් වන්නේ එහි අලංකාර බව නිසා නොවේ. එහි ඇති සුදුමාකාර කම්ණ්‍යබව නිසාය. රන් කරගත් කුඩා රන් කැබැල්ලකින් ඉතාම සිහින් දිග රන් නූලක් නොකැඩෙන සේ ඇදගත හැකි තරමට එය කම්ණ්‍යය.

රන්රන් වලට ද වඩා කම්ණ්‍ය බවක් භාවනාමය වශයෙන් දියුණු කරගත් සිතක ඇත. "මහණෙනි, භාවිත වූ සිත තරම් කම්ණ්‍ය අන් කිසිවක් මම නොදකිමි"යි බුදු පියාණෝ වදාළහ. 'තැනුවා නම් තම සිත තැනුවාමය' යන්න අර්ථවත් වන්නේ ද එහෙයිනි.

සිත තනා ගැනීමේ නිවැරදි මහ හෙළි පෙහෙළි කරගත හැකි වන්නේ බුදු පියාණන් වහන්සේ වදාළ ධර්ම ඇසුරිනි. මේ බව වටහා ගැනීමෙන් දෝ වන්මත් තරුණ පරපුර කුළ බලවත් ධර්ම පිපාසයක් හටගෙන ඇත. පරිහානි බලවේග රාශියකින් මිරිකී අසහනයෙන් දිවි ගෙවන ඔවුන්ගේ ධර්ම පිපාසය මඳක් හෝ සන්සිඳවීමට මේ දහම් අමා බිඳු උපකාර වනු ඇතැයි සිතමු.

සෑනසුම සොයන තරුණ පරපුර ගැන විශේෂයෙන් සලකා සරල දහම් ලිපි එකතුවක් මුද්‍රණයෙන් පළ කිරීම සඳහා ලියා දෙන මෙන් පින්වත් මිඟර කප්පාගොඩ තරුණ දායක මහතා කළ ඇරැයුම අනුව මෙවැන්නක් සකස් කිරීමට උනන්දු වීමු. ඒ වනවිට මහනුවර සැදහැවත් ඒ.එස්.වයි. අබේවර්ධන මහතා අපගේ ධර්ම චිත්තා ලිපි පත්‍රිකා වශයෙන් මුද්‍රණය කරවා ධර්ම දානයක් ලෙස බෙදා හැරීම අරඹා තිබුණෙන් මේ කාර්යය වඩාත් පහසු විය. ථේරවාද බෞද්ධ 'ඉන්ටනෙට්' වැඩ පිළිවෙල (Beyond the Net) සඳහා අප අතින් ඉංග්‍රීසි බසින් ලියැවුන දහම් ලිපි බොහොමයක් සිංහල උරුමට අනුව ඉදිරිපත් කළ හැකි බව අපට හැඟුනි. එබැවින් එකී ලිපි සංග්‍රහයෙන් තෝරාගත් දහම් ලිපි ෮ සකම සිංහල අනුවාදය මේ 'හිතක මහිම-1' ට ඇතුළත් කළෙමු.

හිතක මහිමය හරි හැටි හඳුනාගෙන ඇතුළත ගුණවගාව තුළින් ධර්මය සෑනසුම කරා පිය නැඟීමට තරුණ පෙළට මේ 'හිතක මහිම' පොත් පෙළ ආරාධනයක්ම වේවා!

පොත්ගල්ගල ආරණ්‍ය සේනාසනය
'පහන් කණුව' කන්දේගෙදර, දේවාලේගම
(2542) 1999 අප්‍රේල්

මෙයට,
සසුන් ලැදි
කටුකුරන්දේ ශාන්තපද හිතසු

Website Address: <http://www.beyondthenet.net>. එම ලිපි එකතුව, From Topsy - turvydom to Wisdom (Vol.1) නමින් පළවී ඇත.

පොත්ගුල්ගල ධම් ග්‍රන්ථ ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරයේ

ප්‍රකාශක නිවේදනය

දේවාලේගම, කන්දේගෙදර පොත්ගුල්ගල ආරණ්‍ය සේනාසනවාසී පූජ්‍ය කටුකුරුන්දේ ඤාණනාද ස්වාමීන් වහන්සේ විසින් සම්පාදිත සියලුම ධම් ග්‍රන්ථ හා දේශික ධම් දේශනා පිරිසිදු ධම් දානයක් වශයෙන්ම ධම් පිපාසික ලෝකයාහට ප්‍රදානය කිරීම උන්වහන්සේගේ අභිමතාථීයයි. ශ්‍රී දත්ත ධාතුන් වහන්සේ වැඩ වෙසෙන ඓතිහාසික මහනුවර පුරවරය කේන්ද්‍රකොටගෙන අභිනවයෙන් පිහිටුවා ගන්නා ලද 'පොත්ගුල්ගල ධම් ග්‍රන්ථ ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍යභාරය' එම උදාරතර අරමුණ ඉටු කිරීමට ඇප කැපවී සිටියි.

මේතාක් කොළඹ කේන්ද්‍රකොටගෙන පවත්වා ගෙන යන ලද 'ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණ භාරය' තුළින් මින් ඉදිරියට උන්වහන්සේගේ ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය නොකෙරෙන අතර එයට අදාළව පැවති ග්‍රන්ථ මුද්‍රණය හා බෙදාහැරීම පිළිබඳ කාසිභාරයත්, මේතාක් මහනුවර 'ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරය' මගින් ඉටුකරන ලද ධම් දේශනා සංයුක්ත තැටිගත කිරීම සහ (seeingthroughthenet.net) වෙබ් අඩවිය පවත්වා ගෙන යාමත් මෙම පොත්ගුල්ගල ධම් ග්‍රන්ථ ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍ය භාරයේ වගකීම වනු ඇත.

දෙස් විදෙස් වැසි ධම්කාමී පාඨක ශ්‍රාවක විශාල පිරිසක් වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක වන මෙම පුළුල් ධම් දාන වැඩ පිළිවෙලට දායකවීමට කැමති පින්වතුන්හට පහත සඳහන් බැංකු ගිණුමට තම ආධාර මුදල් යොමුකිරීමට අවස්ථාව ඇති අතර ඒ පිළිබඳ සියලු විමසීම් පහත සඳහන් ලිපිනයට යොමු කිරීම මැනවි. ආධාර යොමු කිරීමට මෙම ගිණුම හැර සම්පත් බැංකුවේ වෙනත් ගිණුමක් ගොමැති බව අප පාඨක පිරිස දැනුවත් කිරීම් වශයෙන් සඳහන් කරමු.

මෙයට,
සසුන් ලැදි
පොත්ගුල්ගල ධම් ග්‍රන්ථ ධම් ශ්‍රවණ මාධ්‍යභාරය

ආධාර මුදල් යොමු කිරීම:

පොත්ගල්ගල ධර්ම ශ්‍රී ලංකා ධර්ම ශ්‍රී ලංකා මාධ්‍යාභාරය

ගිණුම් අංක: 100761000202

සම්පත් බැංකුව - මහනුවර

මෙම ධර්ම දාන වැඩපිළිවෙලට ආධාර එවීම පිළිබඳ විමසීම්:

අනුර රූපසිංහ, 27, කොළඹ වීදිය, මහනුවර.

දුරකථන අංක: 0777-801938

ඊමේල් ලිපිනය: pothgulgala@seeingthroughthenet.net

අමා ගග

මහවැලි ගඟ උතුරට හැරවීමෙන් පසු එතෙක් නිසරු මුඩු බිම් ලෙස පැවති පෙදෙස්වල සිදුවූයේ ඉමහත් වෙනසෙකි. පිපාසයට පැන් බිඳක් නොලබා සිටි ගොවිහු පෙදෙස පුරා නිහඬව ගලා යන සිසිල් දිය දහරින් පිනා ගියහ. මැලවුණු ගොයම සරුව නිල්වන්ව කරලින් බර විය. මල් පලින් ගැවසීගත් තුරු-ලිය බලා සැනසෙන පෙදෙස් වැසියෝ තුටු කඳුළු වගුළහ.

දහම් අමා ගඟ “උතුරට” හැරවීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මෙයට තෙවසරකට පෙර ඇරඹුණි. දහම් පන-පොත තබා “එදා-වේල” සඳහා වත් විය පැහැදුම් කිරීමට වත්-කමක් නැත්තෝ, නිහඬව නොමිලයේ ගලායන අමිල දහම් අමා දිය දහරින් සදහම් පිපාසය සන්සිඳුවා ගත්හ. අරිටු මිසඳිටු හැර, සැදැහැයෙන් සරුව, ගුණ නුවණින් බරව පිළිවෙත් මඟට නැමී ගත්හ. ලොවී - ලොවුතුරු මල් පල නෙලා ගනිමින් හද පුරා පිරි බැනියෙන් නන් අයුරින් සොම්නස පළකළහ.

“ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණ භාරය” නමින් දියත් කළ මෙම ධම්දාන වැඩපිළිවෙල සඳහා අපගෙන් වැයවුනේ පිරිසිදු ධම්දාන සංකල්පය පමණි. අමාගඟ “උතුරට” හැරවූවෝ සසුන් ගුණ හඳුනන පරිත්‍යාගශීලී සැදැහැවත්හුමය. “නිවනේ නිවීම” පොත් පෙළ එළි දැක්වීමෙන් නොනැවිති “පහන් කණුව ධම්දේශනා” පොත් පෙළෙහි “බර පැන” දැරීමටත්, දෙස් - විදෙස්වල දහම් පිපාසිතයින් උදෙසා අප අතින් ලියැවෙන අනිකුත් පොත - පත ඒ අයුරින්ම එළි දැක්වීමටත් ඔවුහු උත්සුක වූහ. “දෙන දේ පිරිසිදුවම දීමේ” අදහසින් අමිල වූ දහම ඊට නිසි ශෝභන මුද්‍රණයකින්ම ධම්කාමීන් අතට පත් කිරීමට පියවර ගත්හ. මුද්‍රිත පිටපත් සංඛ්‍යාව අවසන්වනු හා සමගම “නැවත මුද්‍රණ” පළකිරීමෙන් දහම් අමා ගඟ වියළී යා නොදීමට දැඩි අදිටනකින් ඇප කැපවූහ.

“පොත් අලෙවිය” පිළිබඳව මෙකල බහුලව දක්නට ලැබෙන වාණිජ සංකල්පයට පිටුපා, තහංචිවලින් තොරව, තමන් අතට නොමිලයේම පත් කැරෙන “දහම් පඩුර” තුළින් ධම්දාන සංකල්පයෙහි අගය වටහා ගත් බොහෝ පාඨක පින්වත්හු තමන් ලද රස අහරක්, නෑ-හිතවතුන් සමග බෙදා-හදා ගන්නාක් මෙන් නොමසුරුව අන් දහම් ලැදියනටද දී ධම් දානයට සහභාගී වූහ. ඉනුදු නොනැවිති, ශක්ති පමණින් “ධම් ග්‍රන්ථ මුද්‍රණභාරයට” උරදීමටද ඉදිරිපත්වූහ, ඇතැමෙක් ලොකු කුඩා දහම් පොත් මුද්‍රණය කරවීමේ හා නැවත-නැවත මුද්‍රණය කරවීමේ බරපැන ඉසිලීමට පවා පසුබට නොවූහ.

සම්බුදු සසුන මේ ලක් පොළොවෙහි පවතින තාක් මේ දහම් අමාගඟ ලෝ සතුන් සිත් සනහමින් නොසිඳී ගලා යේවා යනු අපගේ පැතුමයි.

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති”

පොත්ගුල්ගල ආරණ්‍ය සේනාසනය
'පහන් කණුව'
කන්දේගෙදර, දේවාලේගම
2000 ජුනි 05 (2544 පොසොන්)

මෙයට,
සසුන් ලැදි
කටුකුරුන්දේ ඤාණනැදි හිසු

01

කුඹියෝ

'පායනා කාලෙදී -
 රැ දවල් මාන්සිවි
 කන්ට දේ රැස්කරාත් -
 කුඹියෝ....'

මේ කුඹි පෙරහැරක්! හෑ, කුඹි රැලක් එකා පස්සෙ එකා 'කඩ-
 සැරෙත්' ඇදෙනවා! කොහාටද මේ යන්නේ? කුඹි ගුළකට.

මොනවද මේ ගෙනියන්නේ? තණකොළ ඇට, බත් ඇට, පොල් කුඩු,
 දැගලන ගැඩවිල්ලො, කුරුමිණි අඬු, තව තවත් දේ.

කවුද මේ කෑම පෙරහැර හසුරුවන්නේ? කළු හිල ඇඳුම් දාගත්තු
 කුඹි පොලිසිය. අතරින් පතර ලොකු ලොකු හිලදාරි, කදිම පාලනයක්!

කුඹි මහා මාර්ග අදිකාරිය ඉක්මනට ඉක්මනට අදිවේග මාර්ග
 හදනවා. කුඹි ඉව-පරිගණක අංශය ආහාර ඇති තැන් ගැන තොරතුරු
 ගේනවා. කුඹි ඉංජිනේරු අංශය ආහාර ගබඩා ලොකු කරනවා. කුඹි රැළ
 තව තව ආහාර ගේනවා.

මේ අතරෙ කුඹි කාලගුණ විද්‍යා අංශය අනතුරු ඇඟවීමක් කරනවා.
 ඒත් ඉව-පරිගණක අංශය ආහාර ඇති තැන් ගැන තව තව තොරතුරු
 ගේනවා. දැන් කුඹි පේළි දෙකක්. ආහාර ගේනවා - ගබඩා කරනවා - ආපහු
 යනවා. යනවා එනවා-යනවා එනවා.

'සුනාම් ආවා!'
කුඹි රැළත් කුඹි ගුළත් ඉවරයි!

'පුත්තද වස්තුවද ඇත යන මානෙත් -
 ඇල්මෙන් මත් වූ මිනිසා
 හිදිගත් ගමකට වැදගත් වතුරක් -
 විලසින් ගෙන යයි මරුවා.,

-ධම්ම පද ගාථා 287-

'මී පුප් ලදිමි - දරු නොලදිමි රන්කැටි පුතා - කෝ.... කෝ.....'

අෂතින් ඇහෙන අළු කොබෙයිසාගේ දුක් මුසු නාදය තුළින් මතු වූ ළමා කතාවක් ඇත.

'කොබෙයි අම්මා දවසක් දා උදේ මී පුප් වගයක් ගල් පොත්තක අතුරල පුතාට ඒවා බලාගන්න කියල කෑම හොයන්න ගියා. අව්ව තදවෙන කොට ගල් පොත්ත රත්වෙල මී පුප් මැලවිල ඇතිලා ගියා. කොබෙයි අම්ම කෑම හොයාගෙන එනකොට මී පුප් පේන්න නෑ. ඉතින් "ඇයි මගේ මී පුප් බලා ගත්තේ නැත්තෝ?" කියලා හොඳටම තරහ ගිහින් පුතාට මරල දැමිමා. මේ අපරාදෙ දැකලා වැස්ස වළාහක දෙයියෝ පොද වැස්සක් වැස්සුව. මී පුප් ආයිමත් පිපුන. ඒක දැකල කොබෙයි අම්ම සෙවිල්ලක් බැල්ලක් හැතුව පුතා මරා දැමිම එක ගැන පසුතැවිල්ලෙන් දරු දුක කිය කියා තාමත් අඬනවා.....

'මී පුප් ලදිමි - නොලදිමි

රන්කැටි පුතා කෝ කෝ.....'

'පුත්තුද මට ඇත

වස්තුද මට ඇත'

- කියමින් බාලය වෙහෙසේ
තමනට තමනුත් හැතිනම් පවතිද
පුත්තුද වස්තුද සිත සේ.

- බාලවග්ග, ධම්මපදය

මා පිය ගුණ මහිම - බුදු මුවන්

**“මහණෙනි, දෙදෙනකුට කළගුණ සැළකීම පහසු හැඟැයිය යුතුය.
කවර දෙදෙනකුටද? මවට හා පියාටය.”**

සියක් වසකට ආයු ඇති, සියක් වසක් ජීවත්වන පුතෙක් තම එක් උරහිසක මවත්, අනෙක් උරහිසෙහි පියාත් හිඳවාගෙන, තම සිරුර මතම මළ මුහු පහකරන ඔවුනට නැතැවීම, ඇඟ ඉලිඹී, ඇස සිරුර පිළිදැගුම් කරමින් ගෙන යයිද, එතෙකිනුදු, මහණෙනි, මාපියනට උපකාර කළා හෝ සෑහෙන පමණ කළා හෝ නොවේ.

මහණෙනි, යමෙක් තම මාපියන් සත්රුවනින් ජිරුණු මේ මහපොළොවෙහි අධිපතිකොට රජ ඉසුරු පවරා දෙයිද, එතෙකිනිදු මාපියනට උපකාර කළා හෝ සෑහෙන පමණ කළා හෝ නොවේ.

ඒ කවර හෙයින්ද? මහණෙනි, මා - පියෝ දරුවනට බොහෝ උපකාර කළෝ වෙති. දරුවන් ඇති කළෝ, දැඩි කළෝ, මෙලෝ දක්වාලුවෝ ඔවුහුය.

විසේද වුවත්, මහණෙනි, යමෙක් ශ්‍රද්ධාව නැති තම මවුපියන් ශ්‍රද්ධා සම්පත්තියෙහි යොදවයිද, රඳවයිද, පිහිටුවාලයිද, දුෂ්ඨ ල මවුපියන් ශීලසම්පත්තියෙහි යොදවයිද, රඳවයිද, පිහිටුවාලයිද, මසුරු මවුපියන් ත්‍යාග සම්පත්තියෙහි යොදවයිද, රඳවයිද, පිහිටුවාලයිද, ප්‍රඥාව නැති මවුපියන් ප්‍රඥා සම්පත්තියෙහි යොදවයිද, රඳවයිද, පිහිටුවාලයිද, එතෙකින්ම මහණෙනි- හෙතෙම මවුපියනට උපකාර කළේද වේ. සෑහෙන පමණ කළේද වේ, පමණට වඩා කළේද වේ.

මවුපියනට අත්-පා මෙහෙවර කිරීමෙන් හෝ රජ සැප දීමෙන් හෝ ගෙවා ගත නොහැකි ණයක්, ඔවුන් තුළ ශ්‍රද්ධාව, ශීලය, ත්‍යාගය හා ප්‍රඥාව යන ගුණ ධර්ම වඩාලීමෙන් ගෙවා ගත හැකි බව මේ බුදුවදනින් හෙළිවේ.

සසර දුක් කෙළවර කර නිවන් සුව බොගැනීමට උපකාර වන මේ ගුණධර්ම සතර තුළින් තම මවුපියන්ට උපස්ථාන කරනු කැමති දරුවෝ, පළමුවෙන්ම තමන් තුළ මේ ගුණ ධර්ම දියුණු කරගැනීමට උනන්දු වෙත්වා!

සමචිතතවගත, අංගුතතර නිකාය,
(චිකක නිපාත)

04

බෙරය සහ මැණික

චිකමත් චික රටක රජකෙනෙකුට හුඟක් අෂතට ඇහෙන මිහිරි හඬ ඇති බෙරයක් තිබුණා. මේ බෙරයට රාජ සම්මාන දක්වන්න රජතුමාට අදහසක් ඇති වුණා. ඉතින් මැණික් කරු ගෙන්වල බෙර කඳේ වටිනාම මැණික් ඔබ්බවන හැටියට අණ කළා. මැණික්කරු හොඳට දිලිසෙන වටිනාම මැණික් බෙරකඳේ ඔබ්බල ගෙනත් රජතුමාට පිලිගැන්නුවා.

මේ රාජ සම්මාන ලැබූ බෙරේ මංගල වාදනය අහන්න රජතුමා රාජ සභාවත්, හගර වැසියනුත් කැඳවුවා.

බෙරකරු හොඳට ඇඳ පැළඳගෙන උත්සවාකාරයෙන් මේ මහා පිරිස මැදට ඇවිත් මංගල වාදනය ඇරඹුවා.

'බොල්- බොල් - බොල්'

මැණික්වල වටිනාකම හැතිවන තැනුත් ඇතිබව රජතුමාට තේරුණේ චිතකොටයි.

05

ඉස්කුරුප්පුව

ඉස්කුරුප්පු ඇණයක් ඇතුළු කිරීමේදී යම් තැනකදී හිරවූ විට චිතැනම තබා කොතෙක් තද කළත් ඇතුළට නොයේ. කළයුත්තේ, මඳක් පිටතට ගෙන මලකඩ ඇතොත් තෙල් බිංදුවක්ද යොදා සිරවෙන්න කරකැවීමයි.

බුද්ධිවාදයේ “ඉස්කුරුප්පුව” ටද ශ්‍රද්ධාතෙල් බිංදුවක් හැකුවම බැර අවස්ථා ඇත.

ජවය

හදිසි කටයුත්තක් සඳහා කොසොල් රජුට සැවැත්නුවර සිට සාකේත නුවරට යාමට සිදුවෙයි. ගමන කඩිනම් කිරීමට සැවැත් නුවරත් සාකේත නුවරත් අතර අසුන් යෙදූ රථහතක් කඩින් කඩ දිවුමකට සූදානම් කර ඇත.

කොසොල් රජු සැවැත් නුවර දොරටුවෙන් පළමු රථයට නගීයි. එයින් දෙවැනි රථය වෙත ප්‍රභාවෙයි. එහිදී පළමු රථය අතහැර දෙවැනි රථයට නගීයි. දෙවැනි රථයෙන් තෙවැනි රථය වෙත ප්‍රභාවෙයි. දෙවැනි රථය අතහැරයි. තෙවැනි රථයට නගීයි. මේ අයුරින් සිවුවැනි, පස්වැනි, සවැනි, සත්වැනි රථවලට මාරුවෙමින් ගොස් සත්වන රථයෙන් සාකේත නුවරට පැමිණෙයි.

රජු සැවැත්නුවර සිට සාකේතයට පැමිණියේ පළමු රියෙන්ද? නැත. දෙවැනි රියෙන්ද? නැත. තෙවැනි රියෙන්ද? නැත. සිවුවන, පස්වන, සයවන, සත්වන රියෙන්ද? නැත. එකකින් අතිකට උපකාර වූ සම්බන්ධීකරණයකින් යුතු කඩින් කඩ දිවුමක යෙදුනු රථ හතකින් උපදවාගත් **ජවයකිනි**.

එමෙන්ම නිවන කරා යන අප්‍රමාද ප්‍රතිපදාවද අනුපිළිවෙලකින් යුතු විසුද්ධි හතක් ඔස්සේ වැටී ඇත. සීල විසුද්ධිය හුදෙක් චිත්ත විසුද්ධිය සඳහා ය. චිත්ත විසුද්ධිය හුදෙක් දිට්ඨි විසුද්ධිය සඳහා ය. දිට්ඨි විසුද්ධිය හුදෙක් කංඛාවිතරණ විසුද්ධිය සඳහා ය. කංඛාවිතරණ විසුද්ධිය හුදෙක් මග්ගාමග්ගඤාණ දසසන විසුද්ධිය සඳහා ය. මග්ගාමග්ගඤාණ දසසන විසුද්ධිය හුදෙක් පටිපදාඤාණදසසන විසුද්ධිය සඳහා ය. පටිපදාඤාණදසසන විසුද්ධිය හුදෙක් ඤාණදසසන විසුද්ධිය සඳහා ය. ඤාණදසසන විසුද්ධිය හුදෙක් අනුපාදා පරිනිධ්ධාන නම් වූ කිසිවක් ම අල්ලා නොගන්නා පිරිනිවීම සඳහා ය.

නිවන් මගට අදාළ දේ දැකිවද නොගෙන, ලිහිල්වද නොගෙන විමුක්තියට ප්‍රමාණවත් ජවයක් උපදවා ගැනීමේ මැදුම් පිළිවෙත රථහතේ උපමාව තුළින් මතුරකගත හැකිවේ. ධර්මය චිතරවීම සඳහා මිස අල්ලා ගැනීම සඳහා නොවන්නක් බව බුදුරජාණන් වහන්සේ වදාළේ මේ මැදුම් පිළිවෙත හඳුන්වාදීම වශයෙනි.

(මැදුම් සඟියේ රථචිහිත සූත්‍රය ඇසුරෙනි.)

දිසා වෙත - සම මෙත

තිලෝගුරු බුදු රදුන් මෙන් සුතුර තුළින් ලොවට දී වදාළේ මෙන් වැඩුමෙන් ලද හැකි විමුක්තියක් පිළිබඳ අසිරිමත් පණිවිඩයකි. එනම්, සැලෙන තහවුරු, ලොකු, කුඩා, දුටු-නොදුටු, දුර-නුදුර, උපන්-නූපන් හැම සතුන් අරමුණු කර අසීමිත අපරිමිත මෙන් සිතක් වැඩීමයි.

තමා මුල් කරගෙන තමාට හිත-අහිත-මැදහත් වැනි පටු වැට කඩුලු කිසිවක් නොතනා, තමා කේන්ද්‍ර කරගෙන උඩ-යට - සරස හැම දිසාවටම බාධා විරහිත ලෙස අවේරුව, නොසතුරුව, උතුරා යන මෙන් සිතක් සතර ඉරියව්වේදීම පැතිරවිය යුතුය යනු මෙන් සුතුරෙන් දෙන සරල උපදෙසයි. ඒ උපදෙස, මව් සෙනෙහස හඳුනන ලාබාල දරුවකු විසින් පුරුදු පුහුණු කළ හැකි වේ.

මව තම වකමැ	පුතු
දිවිදී රකින ලෙන්	ගතු
කම මෙන් සියලු	සතු
නට මෙත පැතිරවිය	යුතු

විසාකා මන්ත්‍රය

බුදු රදුන් සැවැත් නුවර පුච්චාරාමයේ වැඩ වෙසෙද්දී දිනක් විසාකා මනෝපාසිකාව තෙත් වූ වස්ත්‍ර ඇතිව තෙත් වූ කෙස් ඇතිව මද්දහන වෙලාවේ බුදු රදුන් වෙත පැමිණ වැඳ එකත් පසෙක හුන් විට මෙවැනි සංවාදයක් ඇති විය.

“ඇයිද විසාකාවෙනි, මේ මද්දහන වෙලාවේ තෙත් වූ වහිත් තෙත් වූ කෙසින් මෙහි ආවේ?”

“ස්වාමීනි, මාගේ පිය මනාප මිණ්ඨිරිය කළුරිය කළා, එහිසයි මා තෙත් වහිත් තෙත් කෙසින් මද්දහනේම ආවේ.”

“විසාකාවනි, ඔබ සැවැත් නුවර වෙසෙන මිනිසුන් ගණනට පුතුන් මුණුබුරන් ලබන්නට කැමතිද?”

“ඒසේය, ස්වාමීනි, සැවැත් නුවර වෙසෙන මිනිසුන් ගණනට පුතුන් මුණුබුරන් ලබනු කැමැත්තෙමි.”

“විසාකාවෙනි, සැවැත්නුවර දිනපතා කෙතෙක් මිනිස්සු කළුරිය කෙරෙත්ද,”

“ස්වාමීනි, සැවැත්නුවර දිනපතා මිනිස්සු දස දෙනෙක් ද කළුරිය කෙරෙත්... නව දෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙත්.... අට දෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙත්.... සත් දෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙත්..... සය දෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙත්..... පස් දෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙත්.... සිවු දෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙත්..... තුන් දෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙත්..... දෙදෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙත්..... එක් කෙනෙක්ද කළුරිය කෙරෙයි..... ස්වාමීනි, කළුරිය කරන මිනිසුන්ගෙන් සැවැත්නුවර තොර නොවේ.

“කිමෙක්ද, විසාකාවෙනි, ඔබ සිතන්නේ? ඔබට කිසිදුක නොතෙත් වස්ත්‍ර ඇතිව නොතෙත් කෙස් ඇතිව සිටිය හැකි වේද?”

“ස්වාමීනි, මෙය නම් නොවේමය. ඒ තරම් පුතුන්ගෙන් මුහුදුරන්ගෙන් මට වැඩක් නැත.”

“විසාකාවෙනි, යම් කෙනෙකුන්ට සියයක් ප්‍රියද, ඔවුනට සියයක් දුක්ය.”

යම්කෙනෙකුට අනුවක් ප්‍රියද ඔවුනට අනුවක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට අසුවක් ප්‍රියද ඔවුනට අසුවක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට සැත්තෑවක් ප්‍රියද ඔවුනට සැත්තෑවක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට සැටක් ප්‍රියද ඔවුනට සැටක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට පණසක් ප්‍රියද ඔවුනට පණසක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට සතලිසක් ප්‍රියද ඔවුනට සතලිසක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට තිසක් ප්‍රියද ඔවුනට තිසක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට විස්සක් ප්‍රියද ඔවුනට විස්සක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට දසයක් ප්‍රියද ඔවුනට දසයක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට නවයක් ප්‍රියද ඔවුනට නවයක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට අටක් ප්‍රියද ඔවුනට අටක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට සතක් ප්‍රියද ඔවුනට සතක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට සයක් ප්‍රියද ඔවුනට සයක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට පසක් ප්‍රියද ඔවුනට පසක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට සතරක් ප්‍රියද ඔවුනට සතරක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට තුනක් ප්‍රියද ඔවුනට තුනක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට දෙකක් ප්‍රියද ඔවුනට දෙකක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට එකක් ප්‍රියද ඔවුනට එකක් දුක්ය.

යම්කෙනෙකුට ප්‍රියයන් නැද්ද ඔවුනට දුක් නැත.

ඔවුහු සෝක නැති, කෙලෙස් රජස් නැති, දැඩි ආයාස නැති, අයයැයි කියමි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණ දැන විවේලෙහි උදානය පළ කළහ.

සෝකාදි වැලැපුම් නොයෙක් -

දුක් ලොවැ තිබේනම්

ඒ සෑම ගැහුමෙහි පියැයි -

විසෑම නැත පිය නැති තැන

විහිසා සුවැති සෝ නැති -

අයයි ලොවැ පිය කිසි නැති

පතතොත් සෝ රජස් නැති -

තැන නොකරනේ පිය කිසි

09

කයක හැටි

(සුභ නිපාතයේ විජය සුත්‍රය ඇසුරෙනි)

- | | |
|-------------------|----------|
| 01. ඇවිදිනේ | සිටිනේ |
| හිඳිනේ හෝ | වැතිරුණේ |
| හැකුළුම් දිගැරුම් | අනේ |
| කයෙක සෙලවුම් | පමණේ |
| 02. ඇට නහරින් | බැඳුන |
| සම්මසින් පිරියම් | වුන |
| කය සිවියෙන් | වැසුන |
| ඇති හැටි ලෙසකි | සඟවන |
| 03. අතුනු වකුගඩු | මලමු |
| අක්මා හඳ | පෙනහලු |
| ලේ පිත් කෙල | සෙම්සොටු |
| ඩහදිය මේද | වුරුණු |
| 04. නවදොරින් | හැමදා |
| අසුචි වැගිරේ | දුගදා |
| කඳුලු කන් | මලදා |
| කබ සෙම් සොටුද | හිබදා |

- | | |
|----------------------|---------|
| 05. විටෙක විශ් | වමනේ |
| පින් සෙමිද ගෙන | මුච්චනේ |
| කයෙන් ධහදිය | නේ |
| කුණු දැලි මුසුව | ගලනේ |
| 06. හිස් කබලෙහි | පිරුන |
| මොළ ලොඳ සුබැයි | හඟවන |
| මානසකි | යටවන |
| බාලයා අවිදුවෙහි | විඳුවන |
| 07. මියැදි ඉදිවී | නිල්වී |
| අමුසොහොනක දැන් | හොවී |
| මළකුණක් මෙන් | වී |
| නෂ්ටයන් සැමටම වීපා | වී |
| 08. බලු කැණහිලු | කපුටු |
| ගිජුලිහිණි වැනි දුටු | දුටු |
| සතුනට අහර | ඉටු |
| ඉතිරි වෙනතුරු මොහුගෙ | ඇටකටු |
| 09. බුදු බණ ඇසු | මහණ |
| ඇත වඩා විදසුන් | නැණ |
| තතු ඇති පරිදි | දැන |
| දැකියි කය වෙත සිත | යොමාගෙන |
| 10. මෙකය වෙද | යමිසේ |
| චිකයටද වෙයි | චිලෙසේ |
| චිකය වෙද | යමිසේ |
| මෙකයටද වනු හියති | චිමසේ |

- | | | |
|-----|---|-----------------------------------|
| 11. | තම කයටද
කයටද ඇලුම දුර
මහණ වීම
ප්‍රඥාවෙයි වෙත නිවන් | බැහැර
හැර
පැණසර
අමදොර |
| 12. | ඇතිමුත්
කුණපමය ගෙන යන
වැහිරෙන හැම
හමයි දස දෙස විසින් | දෙපාදේ
දේ
සදේ
දුගදේ |
| 13. | කුණු කය
නමුදු ඇතිකර
අනුන්
හෙළන අයතළ හුවණ | දුරමිනේ
මානේ
අවමානේ
නෑනේ |

10

ධර්ම විභ්‍යා

01. විශල්ලී හැකිලී ගිය කොළය ඔබට විශ්වයේ ඉතිහාසය කියාපායි.
02. හැම මිනිසෙක්ම **සොහොන් කොතක්**. හැම මුහුණක්ම **වෙස් මුහුණක්**.
03. ඉඳහිට හෝ **තමාගේම** අවමගුලට සහභාගි වීම මැනවි.
(සතිපට්ඨාන සූත්‍රයේ නව සීවචීකය බලන්න.)
04. ඔබ කෙනෙකුට උදව්වක් කරන විට ඔහුගෙන් ගත් **ණයක්** ගෙවනවා පමණකැයි සිතන්න.
05. අප දකින දේම අපේ දැකීම පටිය අචුරාලන බව වැටහෙන්නේ විනිවිද දැකීමේ හැකියාව ඇති වූ විටය.
06. **මාන්තය:**
පොදු දේපොළක් (පධවී, ආපො, තෙපො, වායො) අයථා ලෙස තමා සතු කර ගැනීමකි. තම සහජීවීන් මානසිකව සුරා කෑමකි.
07. ඔබේ **'වාහනයේ'** කොටස් ගලවා නැවත සවිකරන හැටි ඉගෙන ගන්න.
1. අත් ඇට, 2. පා ඇට, 3. කෙණ්ඩා ඇට. 4. කලවා ඇට 5. උකුල් ඇට 6. පිටකටුව 7. හිස්කබල
(සතිපට්ඨාන සූත්‍රය බලන්න.)
08. **'උපාදානය'** අත්වැලක් නම් **'උපධි'** කිහිලිකරුය.
09. ලොවට අප වඩාත්ම අවශ්‍ය වන්නේ අපට අප වීපා වූ විටය.

10. අප හැම දෙයක්ම ලැබීමට සුදුසු වන්නේ හැම දෙයක්ම අත්හළු වීමයි.
11. 'රියේ' - රියේ රෑ දුටු හිනයකි.
'හෙට' - අද රෑ දකින හිනයකි.
'අද' - දවල් හිනයකි.
12. මහලු විය තරුණ වියේ කාටුන් වීලියකි.

නාසිසස් මල සහ නොමළ නාසිසස්

නාසිසස් මල:

නාසිසස් කිසිදාක තම රුව හුදු රුමක් ලෙස තරණයෙකි. හේ දිනක් වනයක සැරිසරන අතර මුළු සෝදා ගැනීමට පොකුණකට නැඹුරු විය. පළමු වරට තම රුමක් මුහුණේ ඡායාව දුටු නාසිසස්, දියෙහි වෙසෙන දෙවඟනකැයි රැවටී විය වැළඳ ගැනීමට තැත් කළේය. **දියරැළි අතර නොපෙනී ගිය දෙවඟන, දියරැළි සන්සිඳෙන විට නැවත දිස්විය.** තමා දෙස ඇල්මෙන් බලා සිටින දෙවඟන වැළඳ ගැනීමට ඔහු නැවත නැවතත් තැත් දැරූ නමුදු ඇය දිය රැළි අතර සැඟවී සැඟවී එබිකම් පෑවාය. දවස පුරා හිඡ්වල තැනක් දැරූ ඔහු නිවස බලා ගියේ පසුදා ද පැමිණ තම මනදොළ පුරවා ගැනීමේ අදිටනිනි.

පසුදාද, ඊට පසුදාද, ඊට පසුදාද, පොකුණ වෙත පැමිණි නාසිසස් යළි යළිත් දෙවඟන වැළඳ ගැනීමට තැත් කළ මුත් දිය රැළි ඊට හරස්විය. අන්තිමේදී ඔහු ආලයෙන් වෙළී, වියලී පොකුණු තෙරම මරා වැළඳ ගත්තේය.

නාසිසස් දිවි පිදූ තැන මල් පැලයක අපුරු සුවඳැති මලක් පිපී තිබෙනු දුටු ඔහුගේ ශෝකාතුර නෑ හිතවත්හු සිහි වටනයක් ලෙසින් වියට '**නාසිසස්**' යන නම තැබූහ. '**ආත්ම ස්නේහය**' යන අරුත ඇති Narcissism යන වචනය ශබ්ද කෝෂයට එකතු විය.....

(ශ්‍රීක දේව කථාවක් ඇසුරෙනි.)

“ආත්මයක් නැති දෙයක ආත්මයක් ඇතැයි මානය ගත් දෙවියන් සහිත ලෝකයා දෙස බලව. ‘නාමරූපය’ තුළට ඊංගා ගෙන ‘මෙය සත්‍යයැයි හඟියි”

ද්වයතානුපස්සනා සූත්‍රය-
සුත්තනිපාත - ගා. 756

නොමළ නාසිසස්:

'..... දියරැළි අතර නොපෙනී ගිය දෙවඟන, දියරැළි සන්සිඳෙන විට නැවත දිස්විය.....' දියරැළි අතර නොපෙනී යන දෙවඟන දියරැළි සන්සිඳෙන විට නැවත දිස්වන්නේ මක්නිසාදැයි නාසිසස් කුහුලින් හුවණැසද මෙහෙයා බැලීය. දෙවඟනක් පෙනෙන්නේ තමා බලන නිසා බව අන්තිමේදී ඔහුට වැටහී ගියේය. දෙවඟන සිටින්නේ දියෙහි නොව තම මනසෙහි බවත් අවබෝධ විය.

හිරු බැස යද්දී පොකුණු තෙර ගසක් මුල හිඳගත් නාසිසස් තමා දැරූ හිෂ්ඵල වෑයමෙන් ලත් අත්දැකීම් ගොනුකරන්ට විය. ආත්මස්තේනයෙන් දුටු තමාගේම පිළිබිඹුව (නාමරූපය) නිසා උපන් සැප වේදනාව අනුව ගත් සංඥාව, වේතනාවකට තුඩු දුන් අතර ඒ තුළින් ස්පෘශ්‍ය සහ මෙහෙහිකිරීම දක්වා විහිදුන ක්‍රියාදාමයක් දෙවඟන වැළඳගැනීමට තැත්කළ වාරයක් පාසා ඇතිවූ හැටි හුවණින් මෙහෙහි කරන ඔහුට තේරුම් ගියේය. දියෙහි ඇති පිළිබිඹු කරන මායාත්මක ස්වභාවය අමතකවීමෙන් නැවත නැවතත් පෙනෙන දෙවඟනකගේ ව්‍යාප රූපයකුත්, වැළඳගැනීමේ ව්‍යාප ක්‍රියාවලියකුත් අතර දවස ගෙවීගොස් ඇති බවද ඒ සමඟම අවබෝධ විය.

“දෙවඟන වැළඳ ගනිමිසි කියා පොකුණට නැඹුරු වී මා වැළඳ ගත්තේ පෙණපිඩක් මෙන් හසුනොවන රූප ගොඩක්ම හේද? දියබුබුලු වැනි බිඳෙන වේදනා ගොඩක්ම හේද? මිරිඟුවක් මෙන් රවටන සංඥා ගොඩක්ම හේද? කෙසෙල් පතුරු ගොඩක් වැනි නිසරු සැරසීම් ගොඩක්ම හේද? මායාවක් වැනි මුළා කරවන හිත් ගොඩක්ම හේද?”

රූපය පෙණ පිඩුවක් සේ	දිස්නේ
වේදනාව දිය බුබුලක්	වැන්නේ
මිරිඟුව උපමාවට ගති	සන්නේ
සැකැසුම් කඳ කෙසෙලින්	දැක්වෙන්නේ
මායාවම උපමාවක්	විහැණේ
මනසක මෝහනයක් ඇති	කරනේ
හිරුකුල-හෑ බුදු රද	දක්වන්නේ
පස් කඳලෙස් පස්	උපමාවකිනේ

- වේණු පිණ්ඩුපම සූත්‍රය - බන්ධසංයුතත
 - සං.හි III 240

12

පොකුණේ මැණික

මියුලු නුවර වේදේන රජුට නුවර දොරටුව අසල පොකුණේ මැණිකක් ඇති බව අසන්ට ලැබුණි. රජු පුරෝහිත සේනක බමුණු කැඳවා මැණික ගැනීමට ක්‍රමයක් යොදන ලෙස කීය. ඔහු මිනිසුන් රැස් කරවා පොකුණෙහි දිය හිස් කර මඩද ඉවත් කර පතුලද භාරා බැලූ නමුත් මැණික සොයාගත නොහැකි විය. නැවත පොකුණෙහි දිය පිරුන විට මැණික පෙනෙන්නට විය. නැවත නැවතත් දිය ඉස්වා බැලූ නමුත් උත්සහය හිෂ්ඵල විය.

අන්තිමේදී රජු බෝධිසත්ව මහෝසධි පඬිතුමා කැඳවා මැණික සොයා ගැනීම චතුමාට පැවරීය. මහෝසධි පඬිතුමා පොකුණු තෙරට ගොස් බැලූ හැටියේම මැණික පොකුණේ නොව පොකුණු තෙර ඇති තල්ගසේ විය යුතුයැයි දැන පොකුණු දියෙහි පාත්‍රයක් දමා පාත්‍රයෙහි මැණික දිස්වන හැටි රජුට පෙන්වීය. එසේනම් මැණික කොහිදැයි රජු ඇසූ විට 'තල් ගසේ කවුඩු කැපුල්ලේ මැණික ඇත. මිනිසකු ගසට යවා බලන්න' යි කීය. එසේ මැණික ලබාගත් පඬිතුමා එය රජු අත තැබීය.

විඤානදාණයෙහි පිළිබිඹු වන '**නාම රූපයද**' පොකුණෙහි පෙනෙන මැණික වැනිය.

‘අනෙතා ජටා - බහි ජටා’
(අතුළත ද වෙළඹකි- පිටත ද වෙළඹකි.)

අැතිවීම්- නැතිවීම් දෙක අතර අහිංසකව කරකැවෙන ලෝකයේ ගැට වැටෙන්නේ ‘උපාදානය’ (අල්ලා ගෙන සිටීම) නිසාය.

දෙන්හෙක් පොල්කටු දෙකක වැල්පට තුනක් සිරකරගෙන වරපටක් සාදාගැනීමට කොන් දෙකක සිට කරකවති. දැගකාර කොලුවෙක් ඔවුන්ට නොදැනෙන ලෙස මැදින් සිට කල්තබාම වැල්පටවල් තුන අල්ලා ගනියි. වැරදීමකින් අර දෙන්නාත් **වක පැත්තකටම** අඹරන්න පටන් ගනිති. එහෙත් මැදින් සිටින දැගකාර කොල්ලා නිසා වැල්පටවල් තුන දැගවැටේ.

දෙකොනේ දෙන්නා දැග-ලන හැම වාරයක්ම පාසා දැගලිහෙන බව ඔවුන් නොදන්නේ දැගකාර කොලු ගැටයාගේ ගැටය නිසාය. ‘උපාදානය’ නමැති අල්ලාගෙන සිටීම නිසා වරපටක් කිරි කිරියේ දැගවැටෙමින් සකස් වෙයි.

‘ටවෑ.....’

දැගකාර කොලුවා හිරි හැටියේ අතහරියි. කිරි කිරියේ දැග වැටෙමින් තිබූන වරපටේ දැගය ලිහෙයි.

‘අඹරෑ වරපට කෝ?’

‘උපාදාන, පව්වයා හවො.’

පැවැත්ම, අල්ලාගෙන සිටීම නිසාය.

14

දොකොනයි - මැදයි

කොන් දෙකක් ඇති තැන මැදක් ද ඇත. මැදක් ඇති තැන කොන් දෙකක්ද ඇත. පැවැත්ම තුළ ඇති මේ 'දෙ-ගිඬියාව' විසඳා ගැනීමට තිලෝගුරු බුදුරදුන් දුන් 'කමටහන් මහනු' කිහිපයක් පහත දැක්වෙයි.

- I. යො උභයෙන විදිරවාන
මජ්ඣෙකං මහනා ත ලිපපති
තං බුදුම මහාපුරිසොති
සොධ සිඛබ්බි මචචගා

සු.නි.ගා. 1042

'යමෙක් කොන් දෙක තේරුම් ගෙන පුඤ්ඤාවෙන් මැද නොඇලෙයිද, ඔහුට මම මහා පුරුෂයා යයි කියමි. හෙතෙම මේ ලෝකයේ (තණහාව නමැති) මැනුම් කාරිය ඉක්මවා ගියේ වෙයි.'

- II. මුඤ්ඤි පුරෙ මුඤ්ඤි පච්ඡතො
මජ්ඣෙකං මුඤ්ඤි භවස්ස පාරගු
සඛබ්බට්ඨ විමුක්තමානසො
න පුන ජාතිජරං උපෙහිසි

- තණහාවගත, ධ.ප.

'පෙර-පසුව' හැර දමව
'මැදද' අතහැර දමව
භවයේ විතෙරටම යව
හැම තැනින් විමුක් සිත

අරතුව යළි උපතකට
දිරුමකට පත් නොවෙව

**III. යසස පුරෙව පවජාව
මජෙඛව හරට් කිඤ්චනං
අකිඤ්චනං අනාදානං
තමහං බුදුම් බ්‍රාහමණං**

‘ඉදිරියෙන් - පසුපසින්’
‘මැදින්’ හෝ කිසිත් නැති
අයත් කිසිවකුත් නැති
කිසිත් ඇදගැනුම් නැති
ඔහුට මම් බමුණෙකැයි කියම්.

**IV. අතීතං නානාගමෙය්‍ය
නපපටිකඛේඛ අනාගතං
යදුතීතං පභීතං තං
අපපතතඤ්ච අනාගතං**

පවච්චපනනඤ්ච යො ධම්මං
තථ තථ විපසසති
අසංභීරං අසංකුපපං
තං විද්වාමනුබුදුහයෙ

-හඤ්ඤකරතන සු.ම.හි.

ගිය කල ලුහු බැඳ හොයන්න
මතු කල නොපතා සිටින්න
ගිය දේ ගිය සේමැ ගන්න
මතුව නොපත්සේ දැකින්න

විප්‍රඥාන දේ දැන් වන වන
විදුසුන් හුවණට දමමින
නොසැලෙන නොකිපෙන විදුසුන
නැණැතියෙ වඩනේ මෙලෙසින.

පිළිසරණ

(දුරැකු පෝස දිනෙක

සිල් පිරිසට පවත්වන ලද කෙටි බම් දේශනාවකි.)

සැදැහැවත් පින්වතුනි,

උණ්ණාහ කියන බ්‍රාහ්මණයා දිනක් බුදුරජාණන් වහන්සේ ළඟට ඇවිල්ලා සතුටු සාමීචි කතා කරලා චිකත්පසෙක ඉඳගෙන මෙන්න මෙහෙම ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා.

“තවත් ගෞතමයෙනි, මෙන්න මේ ඉන්ද්‍රිය පහක් තියෙනව. තමතමන්ට අයිති වෙන්වෙන්ව තියෙන ගොදුරු බිම් ඇති, අනික් අයගේ ගොදුරු බිම් අනුභව නොකරන ඉන්ද්‍රිය පහක් තියෙනව, මොනවද? ඇස-කණ-නාසය-දිව-කය.”

ඒ කියන්නේ ඒකෙ තේරුම ඇහැට පෙනෙන දේවල් කණට පෙනෙන්නේ නෑ. කණට ඇහෙන දේවල් ඇහැට ඇහෙන්නේ නෑ. චික චිකකොට අයිති අරමුණු තියෙනවා. මෙන්න මෙහෙම ඉන්ද්‍රිය පහක් තියෙනවා, ඔවුනොවුන්ගේ ගොදුරු බිම් අනුභව නොකරන.

මෙන්න මේ කියාපු ඉන්ද්‍රිය පහට මේ පහෙන්ම ගේන අරමුණු අනුභව කරන චිකකොට කවුද? මේ පහට තියෙන පිළිසරණ - ‘පටිසරණ’ කියන වචනය තියෙනවා - මේ ඉන්ද්‍රිය පහට පිළිසරණ මොකක්ද? කියලා බුදුරජාණන් වහන්සේගෙන් අහනවා.

චිකකොට බුදුරජාණන් වහන්සේ කියනවා “බ්‍රාහ්මණය, මේ ඇස,කණ, නාසය, දිව, කය කියන ඒ බාහිර ඉන්ද්‍රිය පහට තියෙන පිළිසරණ තමයි මහස”

මොකද, මේ මහස තමයි අර ඉන්ද්‍රිය පහෙන් ගේන අරමුණු අනුභව කරන්නේ.

ඉතින් විහෙම පිළිතුරු දුන්නහම බ්‍රාහ්මණයා අහනවා, “භවත් ගෞතමයෙනි, මනසට පිළිසරණ මොකක්ද?” කියලා.

“භවත් ගෞතමයෙනි මනසට පිළිසරණ මොකක්ද?”

විහිදී බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා “මනසට පිළිසරණ සතියයි.” සතියයි. සිතියයි.”

ඊළඟට මේ බ්‍රාහ්මණයා අහනවා “භවත් ගෞතමයෙනි මේ සතියට පිළිසරණ මොකක්ද?” සතිය ගිහිනි කොනාටද විකතු වෙන්නේ කියලා ඒකයි අහන්නේ. සතියට පිළිසරණ මොකක්ද?

බුදුරජාණන් වහන්සේ පිළිතුරු දෙනවා “ඛමුණ සතියට පිළිසරණ විමුක්තියයි”

ඊළඟට ඛමුණා අහනවා “භවත් ගෞතමයෙනි, විමුක්තියට පිළිසරණ මොකක්ද?”

“ඛමුණ විමුක්තියට පිළිසරණ” බුදුරජාණන් වහන්සේ කියනවා “ විමුක්තියට පිළිසරණ නිවහයි.”

ඊළඟට ආයෙත් බ්‍රාහ්මණයා අහනවා “මේ නිවහට නිබ්බානයට පිළිසරණ මොකක්ද?”

ඔන්න චිතකොට බුදුරජාණන් වහන්සේ කියනවා “ඛමුණ, ඔබට මේ ප්‍රශ්නවල කෙළවරක් අල්ලා ගන්න බැරවුනා. ප්‍රශ්නවල සීමාව ඉක්මවලා ගියා. මේක ගැලපෙන්නේ නැති ප්‍රශ්නයක්.” කියලයි කිව්වේ. ඒ කියලා ඔන්න කාරණය තේරුම් කරනවා. “ඛමුණ මේ ශාසන බුද්ධචර්යාව නිවන් කෙළවර කොට තියෙනවා. නිවහෙන්නේ, එහා දෙයක් නැහැ.” ඔච්චරයි. ප්‍රකාශ කළේ.

මේ ඛමුණා සතුවුවෙලා බුදුරජාණන් වහන්සේ ළඟ පැදකුණු කරලා පිටත්වෙලා ගියා. ගියාට පස්සේ බුදුන් වහන්සේ -මෙතන කෙනෙකුට පුදුම වෙන්න පුළුවන් කාරණයක්- ගිහිල්ලා ටික වේලාවකට පස්සේ බුදුරජාණන් වහන්සේ සංඝයා වහන්සේලාට ප්‍රකාශ කරනවා. “මහණෙනි,” බුදුරජාණන් වහන්සේ උපමාවක් දෙන්නේ “මහණෙනි දැන් ඔය කුටාගාරයක හරි කුටාගාර

ශාලාවක හරි ඉර පායනකොට නැගෙනහිර කවුළුවෙන් ඉර චිලිය ඇතුල්වුනාම ඒක කොහේද වැටෙන්නේ?” කියලා ඇහුවා.

හික්ෂුන් වහන්සේලා “ස්වාමීනී, ඉර පායන වෙලාවට කුටාගාරයේ නැගෙනහිර කවුළුවෙන් වැටෙන චිලිය බටහිර බිත්තියෙහි වැටෙන්නේ.”

ඔහුන් ඊළඟට බුදුන් වහන්සේ කියනවා. “මහණෙනි, මේ උණ්ණාහ බමුණාගේ ශුද්ධාව හොඳට පිහිටියා. ආශී ශ්‍රමණයින්ට බ්‍රාහ්මණයින්ට දෙවියන්ට බුන්මයින්ට මාරයින්ට ඉවත් කරන්න බැරි තරම් ප්‍රබල අන්දමින් මේ ශුද්ධාව පිහිටියා. ඒ කියන්නේ සෝවාන් ඵලය ලැබුවා කියන එකයි.” ඊළඟට විශේෂ දෙයක් කියනවා. “මහණෙනි, මේ වෙලාවෙම මේ උණ්ණාහ බ්‍රාහ්මණයා කාලක්‍රියා කළොත් තවත් සංයෝජනයක් නැතැ ආපනු මෙලොවට වින්න. අනාගාමී වෙනවා.” නමුත් මේක සමහරවිට විවාදයට භාජනය වෙන කරුණක්. ගැඹුරු පැත්තක් තියෙනවා. අටුවාවේ තෝරන්නේ මේ බ්‍රාහ්මණයාට ශක්තීන් තිබුණා ඒ කීවේ ධ්‍යාන ශක්තීන් තිබුණා. ඒ වෙලාවෙම මැරුණොත් කීවේ ධ්‍යානයෙන් නොපිරිහී කාලක්‍රියා කළොත් අර සෝවාන් ශක්තිය තුළ ධ්‍යාන අනාගාමී කියලා කියනවා. බුන්ම ලෝකෙට ගිහිල්ලා විහිදී පිරිහිවන් පානවා. ඒක විශේෂ තත්වයක්.

නමුත් ඒක නෙවේ දැන් හිතන්න තියෙන්නේ. මේ සුත්‍ර දේශනාව ගැනයි. අපේ මට්ටමින් තේරුම් ගන්න බලමු. මේ පින්වතුන්ට ප්‍රායෝගික වශයෙන් වටිනා කාරණා ටිකක්.

මේ බාහිර ඉන්ද්‍රිය පහ කියල කියමුකො. මේ බාහිර ඉන්ද්‍රිය පහ එක එකක් තම තමන්ට අයිති ගොදුරු බිම්වලයි තියෙන්නේ. ඒවා ගේන අරමුණු අර අපි කීවේ ඇතැට පෙනෙන දේ කණට පෙනෙන්නේ නැතැනේ. අන්න ඒ වගේම කණට ඇතෙන දේ ඇතට ඇතෙන්නේ නෑනේ. ඒවායේ ගොදුරු අනුභව කරන්න ඉන්නවා මනස. මැදින් ඉන්නවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රකාශ කළා මනස ඉන්ද්‍රියයන්ට මැදින් ඉන්නවා කියා. ඒකත් ඉන්ද්‍රියයක් කියලා කියන්නේ ඒකයි. ඒ පහෙන්ම ගේන අරමුණු අනුභව කරන්නේ ඒවාට පිළිසරණ හැටියට හිටින්නේ මනසයි. මනස එනවා පිළිසරණට.

ඔහුන් ඊළඟට කියනවා, බුදුරජාණන් වහන්සේ “මනසට පිළිසරණ මොකක්ද? මනසට පිළිසරණ සතියයි.” ඔහුන් එතකොට එතන මහා පුදුම කාරණයක් කියන්නේ. බොහොම ගැඹුරට හිතන්න දේවල් තියෙනවා. මොකද අපි ඒක දැන් තේරුම් කරලා දුන්නොත් සාමාන්‍ය මනුෂ්‍යයෙකුට තේරෙන

ආකාරයට අපි මේ ඉන්ද්‍රියයන්ට අරමුණු වුනදේ. ඇතින් දැකින දේ, කණින් අහන දේ මේ 'දේ' වන්නේ කොහොමද? මේවා 'දේවල්' වන්නේ කොහොමද? මනසට ආවට පස්සේ හඳුන්වන්නේ 'ධම්මා' කියලා. 'දේවල්' කියලා. මනසට එන අරමුණු ඇහැරට - රූප, කණට - ශබ්ද වගේ දේවල් මනසට එනකොට 'ධම්ම' වෙනවා. ඔන්න ඔතනයි ගැඹුරු පැත්ත තියෙන්නේ. මේ පින්වතුන්ට හිතාගන්න, මනසට එනකොට ඒවා අමුතු ස්වරූපයකින් පෙනෙන්නේ, කොහොමද? ඒවා දේවල් වෙනවා. ඇහැරට පෙනෙන දෙයක් වුනා. කණට ඇහෙන දෙයක් වුනා. සිංදුවක් වුනා. ඒවා දෙයක් වුනා. එතකොට ඒ දේ අර දේ මේ දේ කියලා දේවල් මහ ගොඩක් විකතුවෙනවානේ දුවස තිස්සේ. නමුත් ඔක්කොම එක වෙලාවට හිතට එනවාද? හිතට එන්නෙ නෑ නේද? හිතට එන්නේ කොහොමද? සිහිවුනාම. මතක් වුනාම නේද? මේවා කොහෙ තියෙනවද දන්නේ නැහැ. සිහිය ආවට පස්සේ යමක් හිතන්න උත්සාහ කරනවා. එන්නේ නැහැ. එන්නේ නැහැ. හිදාගෙන නැගිට්ටාම ඔන්න එනවා. සතිය තමයි මතු කරලා දෙන්නේ මේ 'ධම්ම'.

මේක ඇත්ත වශයෙන් ඉතා ගැඹුරු සූත්‍රයක්. සම්පූර්ණ දේශනයක් කළ යුතු තරම්.

එතකොට ඒකයි බුදුරජාණන් වහන්සේ කීවේ මනසට පිළිසරණ සතියයි කියලා. බමුණන් හිතුවේ ආත්මය කියලා. ඔය නොතේරෙන තැනට බමුණෝ ආත්මයක් දාගත්තා. නමුත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒක කළේ නෑ.

සිතාගන්න මේ පින්වතුන් සතිය තමයි මේ දේවල් මතුකරලා දෙන්නේ. මේ සතර සතිපට්ඨානයට ඒකායන මාර්ගය කීවේ ඒ හිසයි. සතිය තමයි මේ මනසට පිළිසරණ, සතිය තමයි ආරක්ෂකයා. 'ආරකඛසාරී'

දැන් ඔය ඉන්නෙ ආරක්ෂකයෝ. ඒවාගේ සතිය එක පැත්තකින් ආරක්ෂකයා ඒ වගේම සාරී විලවන්නා. දැන් වාහනයක් විලවන්නේ, ඒවගේ. ඉතින් ඔය සතියට ඒ තරම් වැදගත් තැනක් දෙනවා.

ඊළඟට කියන එක බලමු. "සතියට පිළිසරණ විමුක්තියයි. සතියට පිළිසරණ විමුක්තියයි." එතැන තමයි ගැඹුරුම තැන. සතියට පිළිසරණ විමුක්තියයි කියන එක නම් කාටත් ගැටළුවක් වෙයි. සතියෙන් කොහොමද විමුක්තියක් එන්නේ. ඔන්න එතනයි විශේෂ දේ තියෙන්නේ.

දැන් මේ පින්වතුන් අහල තියෙනවා "ධම්මපදයේ" මුල් ගාථාව. මතකත්

ඇති නේද? මුල් ගාථාවයි දෙවන ගාථාවයි. 'මනො පුබ්බංගමා ධම්මා - මනො සෙට්ඨා, මනොමයා' ඕක අටුවාවේ තෝරන්නේ වෙන විධියකට. අපි බොහෝ තැන්වල පෙන්වල තියෙනවා. 'මනො පුබ්බංගමා ධම්මා' කියලා කියන්නේ සාමාන්‍ය ලෝකයා හිතන්නේ දේවල් වෙනම තියෙනවා. මනස පස්සේ එනවා කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ලෝකයාට ප්‍රකාශ කළ මහා පුදුම සත්‍යය තමයි මනස පෙරටු වෙනවා. ධම්මයන්ට. එපමණක් නොවෙයි 'මනො සෙට්ඨා' මනස ශ්‍රේෂ්ඨයි. මනස පෙරටු වෙනවා. ධර්මය පහුවෙලා එන්නේ 'මනොමයා'. ඒ දේ හදාගත්තේ හිතෙන්. 'මනො පුබ්බංගමා ධම්මා' ඔන්න දැන් තේරෙනවා මේ පින්වතුන්ට. දවල් කාපු අයිස් ක්‍රීම් එක හිතෙන් පේනකොට එතකොට ඒක 'දෙයක්' වෙලා. ඒ අයිස්ක්‍රීම් එක හැහැර. නමුත් වින්දනය කරනවා. ඒ වගේ තමයි හිත ඇතුළේ තියාගන්නේ දේවල් හැටියට.

ඔන්න එතකොට සතියෙන් මොකද කරන්නේ? සතිය පිරිසිදු වුන අවස්ථාවේ පෙන්වනවා තේරුම් ගන්නවා මේවා මනසෙන්ම හටගන්න බව. හිත මිදුනා කියන්නේ එතැනයි. හිතට එන බර තමයි හිතට එන අරමුණු. හිතට එන සිතුවිලි. නමුත් අන්ත බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා දෙනවා අර කියාපු සති ඉන්ද්‍රියය හුඟක් දියුණු කළවිට මනසිකාරය තුළින් මනසිකාර-යොනිසො-මනසිකාර කියලා වචනයක් තියෙනවා. මේ පින්වතුන් අහලා ඇති. බුදුරජාණන් වහන්සේ දැක්වූ අර මිරිඟුවට, අර මිරිඟුවට රැවටෙන්නේ හැකිව මිරිඟුව ඇතිවන හැටි, බලන්නා වගේ ආපසු ගෙදර එන්නා වගේ එහෙම හිත ආපසු හරවා බැලුවාම, හරවා බැලුවාම, යම් ආකාරයකින් අර ප්‍රපංචවලින් මිදිලා විතර්කවලට, විතර්ක පැත්තට ඇවිත් විතර්කයෙහුත් මිදිලා සංඥා වේදනා ආදියෙහුත් මෑතට ඇවිත් හිතයි හිතුවිල්ලයි ගැටෙන හැටි. හිතයි හිතුවිල්ලයි ගැටෙන හැටි තේරුම් ගත්තහම තමයි විමුක්තිය. මේක හිතෙන්ම සකස්කර ගත්තු දෙයක්. මේක හිතෙන්ම සකස්කර ගත්තු දෙයක්. අර සිංදුවක් මතක් වෙනකොට අහන්නා වගේ. අර රස මොනවාහරි මතක් වෙනකොට හරියට අපේ දිවට කෙළ උනන්නේ ඒක තියෙනවා වගේ. නමුත් අන්ත අපට හිතට එන්නේ 'දෙයක්' හැටියට නමුත් අපි 'දේ' වෙනම තියෙනවා කියලා හිතාගත්තා. බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා දෙන්නේ 'මනො පුබ්බංගමා ධම්මා' - 'දේවල්' නොවෙයි මනසයි ඉස්සර වෙන්නේ. මනෝ සෙට්ඨා - ඒ දෙකෙන් මනස ශ්‍රේෂ්ඨයි. 'මනොමයා' ඒ දේවල් හිතෙන්ම හදාගත්තු 'දේවල්'. එතකොට ඒක, එතන තමයි විඤ්ඤාණ මායාව බිහිවන්නේ. මනෝ විඤ්ඤාණ මායාව බිහිවන්නේ. මේක මේ අර හෙවනැල්ලක්. හිතට ආපු එකක් පමණයි. කියන අවබෝධය තුළ තමයි

හිත නිවෙන්නේ. ඒ මිදීම තමයි නිවීම කියන්නේ. ඒකේ ප්‍රතිඵලය නිවීමයි. විමුක්තියේ ප්‍රතිඵලය නිවීමයි.

ඉතින් සාමාන්‍ය ලෝකයා අර නිවීම කියන එකටත් නිකුත් කියන එකටත් එහා - අපි කීවේ අර 'සියළුම සිත' නිවන' කියලා. ඒ වගේ ලෝකයා හිතන්නේ නිවීමටත් එහා - ඊටත් එහා මොකක් හරි තියෙනවා කියලා. නිවනටත් එහා දිවයිලෝකයක් තියෙනවා කියලා. හමුත් එතනින් ඉවරයි. නිවීමෙන් ඉවරයි. ගින්න නිවුනා.

ඉතින් ඔය ටික ඇති මේ පින්වතුන්ට හිතන්න.



කතු හිමියන්ගේ ඉංග්‍රීසි කෘති

- * 1. Concept and Reality in Early Buddhist Thought (1971)
- do - D. G. M. B. Edition (2012)
- * 2. Samyutta Nikaya - An Anthology, Part II - Wheel No, 183/185 - (1972)
- do - D. G. M. B. Edition (2009)
- * 3. Ideal Solitude - Wheel No, 188 - (1973)
- * 4. The Magic of the Mind - (1974)
- do - D. G. M. B. Edition (2007)
- 5. Towards Calm and Insight - (1991)
- do - D. G. M. B. Edition (1998)
- 6. From Topsy-turvydom to Wisdom - Volume I - (2003)
- 7. From Topsy-turvydom to Wisdom - Volume II - (2012)
- 8. Seeing Through (1999)
- 9. Towards A Better World (2000)
- 10. Nibbana - The Mind Stilled - Volume I - (2003)
- 11. Nibbana - The Mind Stilled - Volume II - (2005)
- 12. Nibbana - The Mind Stilled - Volume III - (2005)
- 13. Nibbana - The Mind Stilled - Volume IV - (2006)
- 14. Nibbana - The Mind Stilled - Volume V - (2007)
- 15. Nibbana - The Mind Stilled - Volume VI - (2010)
- 16. Nibbana - The Mind Stilled - Volume VII - (2012)
- 17. Nibbana - The Mind Stilled - Library Edition - (2015)
- 18. Nibbana and The Fire Simile (2010)
- 19. 'A Majestic Tree of Merit' (2012)
- 20. The End of the World in Buddhist Perspective (2014)

* Buddhist Publication Society, P.O. Box, 61, Kandy
 බෞද්ධ ඉන්ද්‍රිය ප්‍රකාශන සමිතිය, කැ.පෙ. 61, මහනුවර

නැවත මුද්‍රණය කරවීම පිළිබඳ විමසීම්
අනුර රූපසිංහ මහතා
 අංක: 27, කොළඹ විදිය, මහනුවර.
 දුරකථනය: 081-2232376